

૭૮૬

વફાત નામા.

ઝોર

શાહીનામા ફાતેમાતુઝઝહેરા

ઝોર

ખાકનામા, મૌતનામા.

ઉર્દુ ઝમાન ઝોર ગુજરાતી હરફોમાં.

અપાવિ પ્રસિદ્ધ દર્તા:

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ

બુક્સેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.

સ્ટેશન રોડ, અઢાયાની યાદી સામે સુરત.

અપનાર:-ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક,

“અનાવિદ્ય બંધુ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગબ,

ભાણવાળી પોળ-મુરત.

કોમત ૦-૪-૦

લો અબ તો ગલ્તીયેંભી સુધર ગઈ.

કયા આજતક આપકો ગુજરાતી હરફેંમે ઉર્દુ ઝમાન પળતેકી
અહોત તકલીફ હોતીથી ? કયા આજતક ગુજરાતી હરફેંમે છપી હુધ
ઉર્દુ કીતાબોમે ગલ્તીયેં અહોત આતીથી ? તો લો અબ વો બી
તમામ આને ઇન્કીલાબે ઝમાનાને અદત્ર ડાલી. યાને હમારે વહાં છપતી
હુધ તમામ કીતાબોકો હમને શીરસે અઝ સરે નૌ સાફ ઔર આમાન
તરીકાંસે છાપકર આપ લોગોંકો પળતેમે બીહુલ તકલીફ નહો ઇસ
ગરઝસે જાયે કી હૈ.

હમારે વહાસે નીકલતી હુધ તમામ કીતાબોમે આલા દરજ્જેકે ગઝલીયાત
મરસીયે મુસદ્દાત વ દારતાનેં બજે બજે નામી વ ગીરામી શાએરોશી
પૂર અસર કલમેંસે લીખે હુવે એક અઝનેકે તૌરપર ભરે હુવે હૈ.
ઇસ્કે સીવા હઝારેહા ઝાતકી આલા કીતાબેં મસલખ ઉમદા ઉમદા
કીરસે કહાતીયા દીની વ દુન્યવી અઝાએન ઉર્દુ વ ગુજરાતી ઝમાનેમેં
બારી કાગઝ વ ઉમદા ટાઇપમે ગાહકોકી આસાનીયોંકો મહે તઝર
રખકર વ શી ઝમાને કે વારતે ખાસ સાફ ઔર શફફાફ તૌર પર
છાપી ગઇ હય. ઔર સમસે બળી યાત તો યે હય કે કીસી ઔરકી
છાપી હુધ કીતાબેં ખરીદતેકે પહેલે છતાબી છત્તીનાત કીયા જએ કે
હમારી કીતાબેં કીમતમે અહોતહી સરતી પાઠ જએગી. હર કીતાબપર
હમારા નામ દેખો.

મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.

૭૦ સ્ટેશન રોડ અલાયાની વાડી સામે—મુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૮૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વક્ષાતળાખા ઝોરે શાદીનાખા

વિષય ૬૩૬૮ : ૪ ૩૬૮

વક્ષત નામા.

શુર સાથ નામ અલ્લાહકે ને બહોતબખા રહમ કરને.
વાલા મેહેરબાન હૈ.

કરે ઇબતીદા મેં બનામેં ખુદા
કે મારે જીલાવે વે પાલે સદા
મોહમ્મદ નખી સૈયદુલ મુરસલીન
હખીબે ખુદા રહમતુલ આલમીન
મોહમ્મદકે ને ખાસ હૈં ચાર ચાર
દરદાં ઉન્હોંપર પજો બેશુમાર
દીગર બાર બોલું સુનો યે કીશા
વક્ષત જબસે પાઈ હૈ ખૈરુનીસા
મોહમ્મદ ને એક રાત આ ખવાબમેં
કહે ફાતેમાકે ઇસી બાબમેં
નીકલ આયો દુન્યાસે મુજ પાસ યાં
ખુદા મુજસે હરગીઝ રહો તુમ ન વાં
ને દેખે અથે ફાતમા ખવાબમેં
ઉઠી રા પડી ગમકે ગીરદાબમેં
હસન ઔર હુસૈનકો ખુદા ફાતમા
શક્કતસે બોલે કે અથ બનેમા

લગા અપને સીનેસે દોનોં કે તઈ
 લગીં દેખ મુ' ઇનકા રોનેકે તઈ
 કંગ્હી કરકે દોનોંકે જીલફકે બાલ,
 સંવારે અપેં કાતમા જીવકે લાલ
 પીછે પૈરહન ઉનકે ઘોને લગી
 બચ્ચોંકે પેહના કરકે રોને લગી
 પકાલી હું રાટી પકાવેગા કૈન !
 ખીલાલું બચ્ચોંકે ખીલાવેગા કૈન !
 અયસે મેં જો દેખે અલી ઉનકા હાલ
 પુછે કાતમાસે કે કયા હયે ઇતલા !
 ઇતા કામ તુમને કહી ના કીયા
 કહો આજ જીકો યે હુખ કયું દીયા !
 યે ઘર આજ મુજકો તો સુના લગે,
 વલે હુખયે હુખ મુજકો ફના લગે
 ઉમલતા હયે સીના મેરા હરઘડી,
 યે કયા હું સખખ મુજકો બોલો અલી
 કહીં ચા અલી તુમ સુને દીલકી ખાત,
 ખબર યું દીજો હૈં નખી કાયતાન.
 મુજે ખવાબમેં આકે બોલે રમુલ
 અજલકા પીયાલા કરો તુમ કજુલ.
 અલી ઇસ ફીકરમેં મેં હયરાન હું

મુજે આજ સમજે કે મેહમાન હું.
 અબજ મુજકે જાલે થે યું યુસ્તદા,
 છે મહીનેકે બાલ્લ મીલોગે તુમ આ
 મેરે બાપ બીન મેં જુદા કયું રહું,
 ફીરાકે જુદાઈકે કયું કર સહું.
 મેરે બાપ બીન મુજકે આરામ નહીં
 બજુબ આહો જારી મુજે કામ નહીં
 અગરથે બચોસે બીછડ જાહંગી,
 વલેફીન મેં માંબાપકે પાકંગી
 કંગડી કરકે બચોંકે જુલદોંકે બાલ
 સીવા મુજ કરે કોનઉનકી સંભાલ !
 ધોણું પૈરહન ફીરકે ધોવેગા કોન !
 પેહનાણું બચોંકે પેહનાવેગા કોન !
 પકાતી હું રાટી પકાવેગા કોન !
 ખીલાણું બચોંકે ખીલાવેગા કોન !
 ઇસી વાસ્તે મુજ ફીકર થે બઝર,
 ખીલાણું ખીલાણું મેં અપને હુજુર.
 અલી તુમ રહોગે હીગર કામમીં,
 લેનનેકે મેરે સરઅંજામમીં,
 બગર દોનો બચોંકી લેવેગા કોન !
 ખીલાવે ખીલાવે મુલાવેગા કોન !

અલીકા કહી ચે હૈ હઝરત બુતુલ.
 મેરી તીન ખાતે કરે તુમ કબુલ !
 વસીઅત સુનો તુમ મેરી કાન ખર,
 કહું હુખ સુનો અપના દીલ ખોલકર
 મેરે દો બચ્ચે નાઝ પરવરકે તમ,
 મેરે બાદ ઉનકો રૂલાના નહીં,
 અગરચે ખતા ઉનસે સાદર અછે.
 બખશના ખુદા વાસ્તે તુમ ઉસે.
 સુનો યા અલી મુજકો ખ્યારે હૈં વો.
 વલે મુજ હુખિ કે હુખ્યારે હૈ વો,
 ઊંહોકે ઉપરબી જુલમ હોવેગા.
 ઝમીં આસમાં દેખકર રોવેગા,
 હુયમ તુમ જનાઝા અપસ હાથસું.
 દફન મુજકો કરના આઘી રાતકું,
 સુયમ મેરી તુરબતપૈ આયા કરે,
 અપસકી શફક્તકા સાયા કરે.
 મેહર તુમકો બખશી મૈ બહરે ખુદા,
 મુજે આજ દિલસે કરે તુમ ખુદા,
 મીલુંગી મૈં આ રાતકો ખવાબયેં
 તુમારી મોહબ્બતકે ગીરદા મૈં,
 હુમ હોવે મુજસે અગરચે ખતા,

તુમીં મુજકો બખશો અય શેરે ખુદા !
 અલી યું કહે હેં કે હઝરતુલ
 મેરી તીન ખાતે કરો તુમ કબુલ
 અવલ કહે મોહર રજા મેરા સલામ,
 હુયમ મુજકો બખશો તુમ અય નેક નામ
 અપસમે કીજો હેં અહદ ઇસ વખા.
 વો ખાતુને જન્નન અલી મુરતુઝા,
 ઇતેમે મલક માત આઠર હીં,
 પુકારા રજા દો બીનર આઝિં મેં !
 મેરે તઈં ચે હાલીફ દીયા યું નીદા,
 ખુલાવેગે તુજકો સો તખ ઘરમેં જા.
 ઇસી વાસ્તે મેં ખડા મુન્તઝીર
 રજા દો તો આઠ મેં ઘરકે બીતર !
 ખડા જામકા મોતકો બાંધકર
 સુદાનનકો પલમેં ચલું રાંડકર.
 જો આવે ગર કોઈ મેરે હાસમેં
 નહું એક પલ ઉસકો આરામ મેં
 ગદા બાદશાહ ઔર વઝીરાં ઉપર,
 મેરા હુખદખાસબ અમીરાં ઉપર
 મેં ચક પલમેં સો ઘર ઉજાડા કરું,
 કે માં બિન બચ્ચોંકો હુખચારા કરું.

સત્તા યું દીયા હકને મુજ હાથમે,
 લાખોં જાન કખજ મેં કરે આતમે
 મેં ઇસ ખાનદાં પરસે કુરખાન હું,
 વલે ઇસ ઘરાનેકા દરખાન હું
 કહા ગર રજા હો બીતર આઉં મેં ।
 નહીં તો કહો મુજકો ફીર જાઉં મેં,
 હસન ઔર નાનાકી તુરખતકે વાં
 તુમેં એક બચારત સો હોગી વહાં.
 ખબર ચે મુતાતા હું દોનો કને
 સુનો ધરકર ચે દોનો જને,
 રજાસે મલક મૌત તબ આય હૈં,
 કે જબ રાઝચે ફાતેમા પાએ હય
 હજન ઔર હુસેનકો નથી ચે ખબર
 કે આવેંગી ખેડનીના ઝળ મુઝર.
 દોનોં ભાઈ તુરખત કને આયે હૈં,
 ખબર મૌતકી તબ વહાં પાએ હૈં.
 યત્તીમાં દોનોં મીલ જીલગતે ચલે,
 નાંખે પાવ માતમકી કફની ગલે.
 કરે હમ બદમ આહો નાલે તમામ
 કે માકે ફીરાકોંસે હજરત હમામ.
 દેખે કયાકે હૈ ફાતમા બ્યાતમેં,
 અમા બ્યાત ઉતકા સો મુબહાનમેં

કહેથી કે હકમે ખુલાયા મુજે
 મેરે હો બચાંકો મેં સોંપી તુજે.
 ખુલાયા તું ઇનકા નીગહેબાન હો.
 ચતીમાંકે દીલકા તુ દરમાન હો.
 કહીં દુધ ખખરી મેં દોનોંકે તઈ
 ઇતા હો રઝા મુજકો સોનેકે તઈ
 ઇતેમેં અહ રૂહ તનસે નીકલ
 રહીં બહે બાબાસે જન્નતમેં મીલ.
 અગનમેં જુહાપકે મલને લગે,
 હસન ઔર હુસૈન મીલકે રાને લગે,
 કહા અય અમા હમ દુખ્યારે હુબે.
 હમીં હો ચતીમાં ખીચારે હુબે.
 કહા અય અમા હમકો તુમ સાથ હો.
 હમીં હો ચતીમાંકા દીલ હાથ હો,
 ચલે ફાતેમા નો ચહાં છોઠકર,
 કહેં દુખ કીચીકે સીના ફેહકર
 મોહબતસે હમકો ખુલાવેગા કૌન !
 ખીલાવે પીલાવે છુલાવેગા કાન
 જીગરપર જુહાઈ કે જખમાં લગે,
 બીછળકર દેખો ફાતમા કહું ચલે.
 અલી હસ વખત ગમસે રંજુર મે

બચ્ચોંકી ગરીબીસે દીલ ચુરચે-
 કરે આહો નાલે અલી નામદાર,
 કહે યું મદીના હુવા અળ કિનાડ
 ઉસી દુઃખસે હૈદરકી છાતી જલી;
 કહે આજ મુજ ઘરકી બસતી ચલી.
 અગરચે તુમેં દુધ બખ્શા અછે,
 વલે આજ દીલકી સો કયું કર બુજે.
 ફકરો-ફકરો ફાતેમા સોચકર,
 કે જન્નતમે જાતી હૈ અફસોસ કર
 કરું કયાકે નહ જ મેરે હાથમે
 વલે જાન દેતા મૈં ઇસ ખાતમે
 ઇસી દુખસે મેરા ફરના જલે.
 મુજે છોડકર ફાતમા કયું ચલે,
 કહો ગીદગી અળ ચે કયું કર કટે
 હસનકે મદીનેમે રાતે સટે
 અલીને પુકારા કે ઐ જુલ જલાલ
 મેરે હો બચોંકી ખબર લે ઇતાલ !
 કે તેરે નબીકે નવાસે હૈં ચે,
 શહીદોં કે સર તાજ ખાસે હૈં ચે.
 મુસીબતકે દીન કયું નીકાલુંગા મૈં,
 બચ્ચોંકી સો કયું કર સંભાલુંગા મૈં;

બચ્ચોંકો સખરકી તુ તૌશીક હે !
 અપસકી મોહબ્બતકી તૌશીક હે !
 હુવા હુકમ ઇત્નેમેં જલ્દી કરે
 બીબી ફાતેમાકો હબરમેં ધરે
 તેરે હો બચ્ચોંકો સંબાલુંગા મેં
 કે બીન માકે હે ઇનકો પાલુંગા મેં
 અલી તુજસે મુજકો પીયારેહૈં વો;
 અરશકે મેરે હો સીતારે હૈં વો,
 હુવા હુકમ રખકા ચે જીજરીલકો
 સંસાલો તુલ્હી બકે હુમનેનકો
 વો હોનો ચતીમોંકો આગે બુલાવ
 સખરકા ઉન્હોકો તો ચખરત પીલાવ !
 જનાબા બનાકર અલી હાથસું,
 હકન તબ કીએ હૈં આધી રાતકુ
 નંગે પાઉં બાઈ હોનો સર બુલે.
 જનાએકે સંગતમેં રોતે ચલે;
 કીએ તીન હીનતક અલી વાં મુકામ,
 વો ઉસ પાક તુરબત ઉપર સુખ્હોશામ
 વ લેકીન ન દેએ અલી ખવાબમેં.
 હુએ બહોત દીલગીર ઇસી ખાતમેં,
 જોહકો ન ઇત્તા કીએ તુમ વક્ષ

સળબ કયા થા બોલો ચે ઐરૂનીસા ।
 કહી મુજકો કુરસત નથી કુછ હનોઝ
 હીસાબ દેને કે મેર ચે તીન રોઝ
 મુઠ મંગડે લાઇથી સીનેકે તઇ
 મઠ જલ મેં ફીર વેા દેનેકે તઇ
 બહલ મુઠ કે મેં રહી બંદ વાં
 રીહાઈ નથી મુજકો હરબંદ વાં
 બહલ મુઠકે ઉસકી મીનત કરે
 ખુશ વાસ્તે ઉસકી ઇચ્છા કરે
 મુઠ હે કે દોડે અલી મુનકે ખાત,
 ખુલાકર દીખે મુઠ ઔરતકે હાત,
 અલીને બહોત ઉસકી ઇઝત લીકી.
 બહલ મુઠ કે ઉસકી મીનત લીકી.
 ચે મુન ખાત ઔસ્તલી હયરાન હો,
 બહોત શાહે મરહંમે કુરબાન હો.
 અઝીઝાં અંદેશા કરે ચે તુમકે,
 કયામતકો દોગે જવાબ કયા તુમકે.
 બહલ મુઠકે અયસે માસ્તુમ પાક,
 અદકર રહે તીન હીનતક હલાક,
 સખામે બંધો દીલ ઇબાહત કરે ।
 અબલ દૂર નઇ બિકો તાઅત કરે

વગર નહીં તો બેહુદ ખરાબ હોવગે.
 બે કુછ યાં કરોગે વહાં પાવગે
 કયામતમે તાલીબ શક્ષ્યતકે દીન
 શક્ષ્યતસે બખ્શે તુમે પંજતન
 હુવા આઠે આખીર ચેહ કીસ્સા તમામ
 નખી મુસતફાપર દરદા—સલામ.

તમામ શુદ્ધ

બહાર પડશે, ટુંક સમયમાં, બહાર પડશે.
 અમારે ત્યાંથી નીકળતી ચોપડીઓના હીસ્ટ જોતા રહો.

પ્રગટ થશે. ગુજરાતી ગરીબ હલીમા લાપામાં પ્રગટ થશે.

જેમાં પાપ પૂર્ય નેકી બદી ધર્મ અને સદગુણ શું ચીજ છે? જેનો એક આબેહુબ ચીતાર આ વાર્તામાં ખેંચવામાં આવ્યો છે. એક લાખે ૩૫૦ ચાને માલીક, પ્રતિષ્ઠિત ઉચ્ચ ઓધેદર, ધન હોલત અને સંપત્તીના ફની નશામાં કેવી રીતે મગરર થઈ, ઇશ્વર અને તેની કુદરતને એકવાર ધિક્કારી અને છેવટે કેવી રીતે પોતાની બૂલ સમજી, તે મહાન સર્વશક્તિમાન પ્રભૂના દરબારમાં પોતાનું અર્પિત મનુષ્ય નમાવી તથા કેવી રીતે પોતાની એકનેક બહી અને પતિવ્રતા સ્ત્રીને તણ કેવાં કેવાં રંજ મુસીબત અને કષ્ટોના પહાડો ઉંચકી પોતાના ખોટા વીચારોને છોડી સૂમર્ગ પર આવે છે. તે સિવાય “ગરીબ હલીમા” ની પતિ વિયોગતા તેના દુઃખો મુસીબતો અને બેચેનીઓ મનુષ્યના હૃદયને કુળવી ખરેખર એક અજબ જાતનું બોધ બને સ્ત્રીઓ તથા પુરૂષોને આપવામાં મોટી ખૂબી ધરાવે છે. ખાસ કરી તમારી સ્ત્રીઓ માટે તો એક અમુલ્ય હીરો છે. ટુંકમાં આ ટુંક સમયમાં પ્રગટ થનારી વાર્તા એક અજબ જાતના રહસ્યરસ, ભેદ ભરમયી ભરપૂર તથા હૃદયભેદક રીતે રચવામાં આવી છે જેની વગર વાંચ્યે કલ્પના પણ અસહ્ય છે. માટે અમારે ત્યાંથી પ્રગટ થતી દરેક ચોપડીઓ પાછળ છાપેલા હીસ્ટમાં “ગરીબ હલીમા” નામ જોતા રહો.

કાગળી મહમુદ એન્ડ એમ. યુઝ્સેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.
 ટાવર રોડ, અલાયાની વાડી સામે—સુરત.

શાદીનામા હઝરત ફાતે મતુઝઝહેરા.

હવે રીવાયત એક દીન મહેબુબે રઝમીલ આલમી,
ફાતેમાકે ખ્યાહકી તજવીઝમેં અંદોહર્ગી.
જેઠે થે નાશાદ હોકર આએ હૈ રહુલઅમી,
અર્જ યું કરને લગે એ બાદશાહ દુનયાવદી
મેં જનાએ કીબરીયાકા લેખ ઇસદમ આયાહું,
કીસલીએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નીસબત લાયાહું ? ૧

યા મુહમ્મદ મુસ્તફા હકને તુમકેં ફરમાયા હૈ
દોસ્ત મેરા ઇસ કદર તુ કીસલીએ ધખરાયા હૈ.
સરકો કયું શાદીકે ગમમેં આનુપર ઠેરાયા હૈ,
ખ્યાહ હમને ઝહેરાકા હૈદર કે સાથ ઠેરાયા હૈ,
દોનોંકી શાદી હમેં હર તરહસે મંજૂર હૈ,
યેહબી અપના નુર હૈ આર વોહબી અપના નુર હૈ. ૨

યા મુહમ્મદ ફાતેમાથી જીસ ઘડી પેદા હુઈ,
તુમ હુએ અમગીન થે યેહ બાતથી હમને કહી,
ઘેટીકે હોનેસે કયું કુળતેહો એ મેરે નબી.
લાખ ઘેટીસે યેહ ઘેટી તુમકો બેહતર હમનેદી,
મેરી મરજી હૈ યેહી રાઝી રહે મેરા ખુદા.
બનો દીલસે ઉસસે રાઝી હું બે હૈ તેરી રઆ,
યા મુહમ્મદ ફાતેમા હૈ બે સીતારા અર્શકા,

લેજોગે ઉસકે લીએ હમ એક તારા અશંકા. ૩
 અશંકા તારા કીયા થા હસકે સો હોગા અલી,
 તુમ મેરે હોંગે નખી ઐર વો મેરા હોગા વલી.
 વાસ્તે ઝહેરાકે બિહતર હૈ નહીં ઇસસે કોઈ,
 ઇસકે ખાતીર વો બના ઐર ઉસકે ખાતીર ચે બની.
 ઇનકી કોઈ હમ જુદાઈ તુમ ન ચાહો યા રસુલ.
 અપની ખ્યારીસે મેરે ખ્યારકે ખ્યાહો યા રસુલ. ૪
 પુછીએ ઉસકે ન અબ હૈત્રા વો તુમપર આશકાર,
 ચે ચચાકા હૈ તુમહારે લખતે દીલ ઐર શુલ ઉઝાર,
 ઐર અગર ઉસકા હસબ પુછે કોઈ આલી વીકાર,
 હૈ હમારે કારખાનેકા ચે સાહીબ ઇખતીયાર,
 આયતે લાસૈફ નાઝીલ હૈ ઉસીકી શાનમેં,
 બખ્શ દે દોનો જહાં ચાહે હુસે એક આનમેં. ૫
 યા મોહમ્મદ થી શબ્દમેરાજ તુમકો હસઘડી,
 ઐર તુમને દી અંગુઠી શેરકે જો મુમેંથી,
 વો નીશાની ઉસકા ચેહરા ઝાત વોહ હયદરકીથી,
 ફાતમા ઉસ રોઝસે હયદરકી હય માંગી હુઈ.
 હમને તુમપર આશકારા ચેહ કીએ વો ખાતથી
 યા મોહમ્મદ ફાતેમાઝી મંજનીકી વો રાતથી ૬
 દીલમેં મેરે શેરકે ઉસ વઠતસે હૈ ચેહ ખીયાલ
 તુમસે જો હસ ખાતકા આઠર કરે કોઈ સવાલ,

તુમ ઉસે મંજુર કરના એ શહેબાલી ખીસાલ
 યે ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ
 તુમ નહીં વાકીફ હો કયા ભે ભેદકી યે ખાત હૈ
 આસીયોંકી મુખલસી ઉસ ખ્યાલકે સખ સાત હૈ ૭
 ખાત યે છબરીલસે સુનતેહી શાહે અંબીયા
 અરઝ વો કરને લગેયું દરજનાબે કીબરીયા.
 મેરી મરઝી હૈ યેહી રાઝી રહે મેરા ખુદા.
 બનો દીલસે ઉસપે રાઝી હું ભે હૈ તેરી રઝા.
 તુ હૈ માલીક દોનોંઝા યે સખ તેરી ઇમદાદ હૈ.
 યેહ કનીઝા હૈ તેરી વો તેરા ખાનાઝાદ હૈ. ૮
 છસઘડી ઇસ ખાતને એ મોમીનો પાયા કરાર,
 અર્થસે લે કર્યાંતક યે ધુમ ઉઠી તખ એકખાર.
 ખ્યાહે બતે હૈં અલી જહેરાસે વો આલીવીકાર
 ઇતનેમેં પ્રીર યું નખીકે આયા હુકમે કીરહીગાર.
 યા મોહમ્મદ હો રહેં હમ તુમ યે દો ઘરકી તરફ
 તુમહો ઝેહરાકી તરફ ઔર હમ હોં હૈદરકી તરફ ૯
 એ મુહીબ્બો પ્રીર વહાં ઇસ ધુમસે શાદી હુઈ.
 વાં અલી દુલ્હા બના ઝેહરા યહાં દુલ્હન બની,
 શ્રે ઇધર હઝરત નખી ઔર શ્રે ઉધર હઝરત અલી
 બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકે દુલ્હા છસ ઘડી.
 અર્થપર કરને લગે મારે મલાયક શાદીયાં,

હુરાં જુકે જુકે કર લગી દેને મુગારકબાલીયાં, ૧૦
 જળ ખરાત આધ તો શીર રૂહલઅર્મી હોકર વકીલ,
 ફાતમાકે પાસ બઠર ચેહ લગે કરને દલીલ.
 સાહીબ અપને મેહરકી ઠેરાઇએ અબ કુછ સળીલ
 તબ કહા એહરાને યું કયા પુછતે હો જબરખલ.
 મુજકો ઉમ્મતકી હમેશા બેહતરી મતલુબ હૈ,
 મેહર મેરા ઉવકી બખ્શીશમે બંધે સો ખુબ હૈ. ૧૧
 આકે વો કહેને લગા હૈદરસે એ વાલા સીપાત,
 મેહરમે અપને બંધી એહરાને ઉમ્મતકી નબાત.
 તબ લગે ફરમાને ઉનસે વો ઇમામે કાયનાત,
 મૈનેબી મંજુર અપને બનોદીલસે કી ચે ખાત,
 હસ ઘડી ધસ મેહરસે શેરે ખુદા રાઝી હુએ,
 અકદમેં ફીર તો ખુદા ચાહીદ નબી કાઝી હુએ. ૧૨
 અકદ હસદમ સુરતુઝાકા ફાતીમાસે હોઝુકા,
 સોચને તબ યું લગે દીલમેં મહંમદ મુસ્તફા,
 યા ઇલાહી મ જવાબ અબ ફાતીમાકો ફુગા કયા,
 ફીર ચેહી આઇ નીદા યું અઝ જનામે કીબરીયા
 કુળતે કયું એહરાકે તઇ કૌનોમકાં હમને દીયા.
 જેહઝમે અબ ફાતેમાકે દોજહાં હમને દીયા. ૧૩
 ફીર તો પહેલુમેં અલીકે નૌશીકો ખીઠલા દીયા
 ઔર ઉનકે સામને લા આરસી મુશહફ રખા.

લીં બલાએં હુર બાલી દેખલો સલ્લેઅલા;
 સુરતે મરયમ બની ઔર સુરતે યુસુફ બના,
 ગવહરે ચકતાકે તઈ ચકતાસી ગૌહર ચાહીએ,
 અચસી બીબીકે લીએ અચસાહી શૌહર ચાહીએ. ૧૪
 હો ચુકા ઇસ તરહસે જસવકત ઝહેરાકા બીયાહ,
 ઔર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ,
 હકતઆલાને તખ અપની મેહેરસે કી ચક નીગાહ.
 હો હુએ ફરજંદ ઉનસે ઘરમેં મીસલે મેહરો માહ
 એમો બીનત દેનેવાલે હશમે કૌનેનકે,
 યાને ફનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનેનકે. ૧૫
 ઉસલડી જીભરીલકો યે હુકમે રખ્યાની હુવા,
 તુ હમારી તફ્સે અખ મુસતુફકે પાસ બ.
 તહેનીયત દેકર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
 યાને હૈં ઇસ ખ્યાહકે અખ સાથ ઉમ્મતકા બલા,
 યાને હૈં લઠકે લીએ ઉમ્મત છુડાનેકે લીએ,
 લેજે હૈં દોલાલ ઉમ્મત બખ્શવાનેકે લીએ. ૧૬
 હકને તુમકો તહેનીયત ફરમાયા હૈં ઔર યેહ કહા,
 હો મુખારક તુમકો યેહ દોનો નવાસે મુસ્તફા,
 સુનકે જખ હરિશાહ યે રહુલઅમી વાંસે ચલા,
 રૂબરૂ આકર નખીકે ઇસતરેહ કહેને લખા.
 જો તુમહારા નામ શૌશન કરને વાલે હૈં યેહી,

બખ્શવાનેવાલે યે ઉમ્મતકે તુમ્હારે હેં ચેહી. ૧૭
 યે પચામે કીબરીયા કેહકર મહમ્મદકે વહાં,
 ફીરલમા કેહનેકે ઐ પચેગમ્બરે આખીર ઝમાં,
 યે જવાહીર હેં હુએ ચોગારે ઉમ્મતકે વહાં,
 જિંનસે મહશરતકે રહેમા આપકા નામે નયાં,
 ગમ મેં ઉતકે રાવેગી તા હશ્ર ખલકત યા નખી
 હુર મોહરર્મમેં બનેગી ઉતકી તુરખત યા નખી ૧૮
 ખાત ચેહ સુનતેહી ખત્મુલમુરસલીને રોતીયા,
 ઐર કહા બહેરે ખુદા જહી તુ લેહ ઇસકા ખતા.
 કયા મુસીબત જિનપે આવેગી જો તા રોઝેજમા,
 ઉતકે ગમમેં રાચેગે સબ ખલક ખાદર્દો ખુકા,
 ખોલે વો હાથોસે દુશમનકે કજા યે પાચેંગે,
 યા મહમ્મદ બેશુનાહ બેકસ યે મારે જાચેંગે. ૧૯
 આગે અબ રોનેકી જા હે કયા કહું મેં માજરા.
 સાયા જબ હુસેનૈકા જદો અખાકા ઉઠ ગયા,
 તબ ગનીમીને હસનપર હે કીયા જોશ જફા
 બહેરકા ખ્યાલા પીલાયા ઉસકો અઝ રાહે દગા.
 આખીર ઉસને સલતનત ઐર જાહકે ખીસવાસમે,
 પુરજે કરડાલે ઝમુરરહ જોહરએ અલમાસકે. ૨૦
 રહે ગયા શીર તો અકેલા લાલ બહેરાંકા હુસૈન
 હોકે બેકસ જબ ચલા રોતા હુવા ઘરસે હુસૈન

કરળલામે' બાકે જીસદમ મોંમીનો ઉતરા હુસૈન.
 તીન દીન ઉસ દશમે' ભુકા રહા પ્યાસા હુસૈન,
 ચૌથે દીન જો કુછ કીયા અલીમને કીના હાએ હાએ,
 તોડા વો મોહરે નખુવતકા નખીના હાએ હાએ. ૨૧
 જીમ્મડી વોહ લાલ સંગે જીલ્મસે તોડા ગયા,
 યાને ઉરકે હલકે નાજુકકે ઉપર ખંજર ચલા,
 ચક કખુતર લોટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા,
 બાકે જીંબદપર રસુલુલ્લાહકે કહેને લગા.
 યા મોહમ્મદ કરળલામે' લુટા ખીચારા ગયા,
 આપકા પ્યારા નવાસા સીજદેમે' મારા ગયા. ૨૨
 તુમ જહાં લેતેથે બોસે ઐ હખીબે કિરદીખાર,
 ઉસ જમા અલીમને ફેરા અહરે ખંજર આબદાર.
 ચે વોહી ખુ હે મેરે દો પરોપર આશકાર,
 વો પરીદા ખુ કુદરતસે જહે હો બેકરાર.
 પરકો અટકે ખુ ભરે ઉસને વહાંપર આહ કી
 થરથરાને લાગી સખ તુરબત રસુલુલ્લાહકી ૨૩
 જખ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગીરા
 થરથરાઈ કખ્ર ઓર જીંબદ જોથા સો કાંપ ઉઠા.
 વો કખુતર બાકે વાંપર તુરબતે ખૈર-નીસા,
 કખ્રપર માંકી લહુ ઉસ પ્યારે બેટેકા લગા.
 બોલા ખીખી તેરે બેટેકી નશાની લાયા હું,

દેખલો. યે ખુને નાહકકી નશાની લાયાહું. ૨૪
 વાંસે શીર બાકર હસનકી કપ્રપર વો જાનવર.
 ખોલા હઝરત લીલ્યે અબ જલ્દ લાઇકી ખબર
 કરબલામેં કાટ કાલા આલીમેંને ઉનકા મર.
 વોહ યે કહેતા થા પરાંસે ખુન ટપકા કપ્રપર
 ગીરતેહી વો ખુન સંગે લોહ સારા હીલ ગયા.
 ચાક હો ગર્ઝ કપ્ર જબ ખુ ખુનસે તબ મીલ ગયા ૨૫
 ઇસતરૈહસે સાસી કબરેં થરથરાઇ એકબાર,
 જૌર ઉકા કબરોં સે રોનેકા બુલ ખેંઇખતીયાર
 તબ કીસીને બકે મુજરાસેં કહા ખુ આહમાર,
 બીબી રાએમેં નખીકે હૈ અજબ શોરો પુકાર.
 એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફીરતા હ
 અપને પરસે ખુન કબરોંસે લગાતા શીરતા હૈ. ૨૬
 જબ સુના આયા હૈ વાં વોહ જાનવર લહુ ભરા,
 કાંપતી હૈ કપ્ર સારી રોનેકી આઇ સદા
 હાએ તબ સુનતેહી મુજરાકા કલેબા ફટ ગયા,
 બોલી લોગોં ખાપકા સરસે મેરે સાયા ચલા;
 કયા સખખઝૌરઝલઝલા કબરોંમે હૈ યે શોરો શેન
 બકે મુએ કરબલા મારે ગયે બાબા હુસેન. ૨૭
 કહેતીથી બાકર નખીસે રાએમેં વોહ દિલકબાબ
 ઉસ પરાંદિસે લગી કરને યે શારોઠર ખીતાબ.

યે લહુ કીસકા લગા હૈઆ કે બતલાઓ શીતાબ
 કુહરતે હકસે વો બોલા હોકે બાચરમે પુર આબ,
 બોલી મુગરા ઉઠ ગયા ઈકબાલ તુજ નાદાનકા,
 યે લહુ હયગા પરાંપર તેરે બાબાબાનકા. ૨૮
 તેરે લાઈબંદ સબ મારે ગયે દર કરમલા.
 તેરા સારા કુન્બા હોએ બલવેંમેં અબ નાલેકુના.
 બાઈ આબીદ તેરા હોએ ઉંટોકી રસ્સી ખીંચતા,
 તેરે બાબા બનકા લાશા હોએ ખાક ઉપર પડા,
 તન તો તેરી યાદદા હમ ભરતા મેં છોડ આયાહું
 લેકીન ઉનકે ખુનમેં યે પર કુમોકે લાયા હું. ૨૯
 મુનકે સબકે મારે બનેકી ખબર વો ચેકબાર.
 ઇસકદર રાઈ કે ગશમેં આબઈ તબ બેકરાર
 હોશમે આઈ તો ઘર રાતી ગઈ બેઈખતીયાર
 રૂમઝ વો અમમાં સલમાકે લગી કંહેને પુકાર
 નોચ અપની નજી નજી બુલકેં જ બે:ને લગી.
 હોએ નાની બહેન યે બસ કરકે વો રાને લગી ૩૦
 તમામ હુવા શાદીનામા.

ફઝીલતે સલવાત.

નબીસે ઉમરને કીયા યે સવાલ,
 કહો તુમ સતી હર દોઆલમ નેહાલ

જાણાંસે થે અકસર હુવા હયે વીરદ,
 કે તોહફા હયે ઉમ્મતકા મેરે દરૂદ.
 ઈવજ ઉસકે કયા તુમ કરોગે અતા,
 કહા ઉસકે મુજે સરવરે અંબીયા
 તુ પુછા અજબ ખાત મુજસે ઉમર;
 મેં કહેતાહું અબ ઉસકુ સુનકાનધર
 કીયામતમેં મેં હસકા હોકર શરી,
 અદમમે દીલાઉંગા કસરે રશી
 દે બાઉંગા અકસામકે તોહફા જાત,
 હમેશાં ઉસે મેં ઈનાયતકે સાત.

મુનાબત.

અલ્લાહકે ખ્યારે ગમેઉકબાસે બચાદો
 જા થોડીસી ફીરદૌસમે મૌલાસે દીલાદો.
 માઇલ નહી હોતા હય થેહ હકપર દીલે સરકશ,
 ઉસકે મેરે રહબર મયે વેહફતકે ચખાદો
 મેં મુન્તઝરે વસલહું અબ હદસે ઝિયાદા
 શાહા મુજે તુમ શરબતે દીદાર પીલાદો
 દીદારકી હસરત હય ઝીયારતકી તમન્ના.
 એક છબ મેરે આકા રૂખે અનરકી દીખાદો
 જા કરકે મદીનેમેં નસીમે સહરી તુમ
 થે અર્જ મેરી સાકીએ કૌસરકે મુનાદો.

આસી હૈ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાખ,
તકસીરો ખતા ઉસકી અપુ અબસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીએ ધબને મસઉદ હૈં શું ખ્યાં,
કહે મુજસે એક દીન થહે ધનસોબાં
જમાઅત કીયામતમે આવેગી એક,
કે હોવેંગે આમાલ સબ ઉનકે નેક,
વલેકીન વો જન્નનકી ભુલેંગે રાહ,
ફીરેંગે પરેશાં બહાલે તબાહ.
કીયા મૈને હજરત સે તખયે સવાલ,
વો કૌન હોંગે જીનકાકે હોગા યે હાલ
કહે મુજ સતી સૈયદુલ અંખીયા,
જો મજલીસમેં બેઠે હો મીલ એકજા,
ન લેજો મેરા નામ સુન્કર દુરૂદ
મગર ઉનપે હોગી યેહ હસરત નમુદ.

ખાકનામા.

સુસાપૂર હોકે કહેતાથા, ફુનીઆંકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત રહેતાથા કે આખીર ખાક હો જાના
ઉમર સબ ખો રહે સારી પડે દુખ ગૈરમે ભારી,
લહુ નૈનોસે કર જારી, કે આખીર ખાક હોજાના.
અગર ગાફીલ જો કેઠાં સોવે ઉમરસો રાતદીન ખોવે;

રહે ખાબકી નીંદમે સોવે કે આખીર ખાક હોબના
 સોજી સુખ સેજે રાહતમે, સદા રહે ઝોહડો તાઅતમે
 અજલ પોહાંચેગી સાઅતમે, કે આખીર ખાક હોબના
 છન્હોં ઘર ગુલતે હાથી, હબરોં રાત દીન સાથી;
 ઉન્હોંકો ખાગઈ માટી, કે આખીર ખાક હોબના
 છન્હોંકે લાખલે ચોરે, સદા ઝર બફતકે જોડે.
 ઉન્હોંકો મૈતને મોડે, કે આખીર ખાક હોબના
 સુલેમાં શાહથે હાતમ, અગર નૌચેરવાં ખાતમ,
 ફનીઆંસે કરચલે માતમ કે આખીર ખાક હોબના.
 સીકંદર રૂમકે સુલતાં અગર જમસેદ યા લુકમાં.
 ઉન્હોને બી કફન પહના, કે આખીર ખાક હોબના.
 થે યુસુફ શાહે કીનઆની, જુલેખા મીસરકી રાની,
 કિએ સળ મૈતને ફાની કે આખીર ખાક હોબના.
 સદા સળ જોઈતે મીલ મેહલમે ખાજતે તખિલ
 રહે સો ગોરમેં ગલ ગલતકે આખીર ખાક હોબના.
 ખુશીસે મેહલમેં હસતે હબારાં ખાગકે રસ્તે,
 દેખો અબ ધુલમેં બસતે કે આખીર ખાક હોબના.
 ખીજાને રશમી રખતે ખુદાકા ખૈદ નહી કરતે,
 મલ્ક સો મૈતકા ચખતે, કે આખીર ખાક હોબના.
 હજારોં દેસકે રાજ, ઉનો સુખ ચાંદ બી લાજ,
 નવારા મૈતકા ખાજ, કે આખીર ખાક હોબના.

ન કર તુ માલકી મસતી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી,
 તલાયત માત હું હસતી, કે આખીર ખાક હોજના
 નખીથે પાક પેગમ્બર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
 ગએ સખ જહાંકો છોડકર કે આખીર ખાક હોજના.
 વલી હક રાહકે આલમ લીએ સખ દીન કે માલમ
 ન રહે વો માતથી સાલમ કે આખીર ખાક હોજના
 પેગમ્બર પાકથે સારે વોહી સખ માતસે હારે
 લહદમેં ખોદકર ગાડે, કે આખીર ખાક હોજના.
 તખતપર હુકુમજો કરતે, ખજાના માલકા ભરતે,
 દેખો ઉસે ધુલમેં ધરતે, કે આખીર ખાક હોજના.
 સીપાહી પાલકી ચડતે, હઝારાં રાજસે લડતે,
 દેખો સોધ ગોરમેં પડતે, કે આખીર ખાક હોજના.
 કઠન હૈ ગોર અંધારી, હરદ ગમઉસમેં હૈ ભારી,
 નયનસે આખ કર ભરી, કે આખીર ખાક હોજના.
 છન્ડે ઘર લાખ થૈ હીરે સદા મુખ પાનકે બીડે,
 ઉન્ડોકો ખાગએ કીડે કે આખીર ખાક હોજના.
 અજલ સો ખાતમેં આવે, અંધેરી લહદમેં ભવે,
 સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે કે આખીર ખાક હોજના.
 છન્ડોંકે પુત ઐર પોતે સદા મુખ સેજપર સોતે,
 ઉન્ડોકો લે ચલે રોતે કે આખીર ખાક હોજના.

તમામ શુદ્ધ

મૌતનામા.

માદ રખ હરમાન આખીર મચોત હય,
 મત તુ બન અનજાન આખીર મચોત હય
 રખ ખીયાલે કુચ મુઢકે આખેરત
 કહેતા હય વહેમાન આખીર મચોત હય
 ખુતબચે લાલાક જનકે હકમે' હય
 ઉન્કા હય અરમાન આખીર મચોત હય
 શાન શચોકતકે નહોનેકા અઝીઝ
 હય અખસ અરમાન આખીર મચોત હય
 અચશે ગમમે' શાકીરે સાખીર રહે
 હયે વોહી ઈન્સાન આખીર મચોત હય
 પેશતર મરનેસે કરના ચાહીયે
 મચોતકા સામાન આખીર મચોત હય
 કારેદીસે રખ ન રખ ફુનીઆસે કામ
 ફીર ન અર ગરદાન આખીર મચોત હય
 કયું નહીં દેતા ઝકાત અહેલે નસાબ
 કયા નહીં હય ધ્યાન આખીર મચોત હય.
 હક ક્રીસીકા મતહઝમ કર હય સીતમ
 હમકે પેહચાન આખીર મચોત હય

મર ગયા ફિરઐઆન કાફિં મર ગયા
 મર ગયા હામાન આખીર મચ્ચોત હય
 મરતે ભતે હંય હમારો આદમી
 આફીલ ઐર નાદાન આખીર મચ્ચોત હય
 દોલતે દુનીઆકો સમજા હય નફા
 દીકા હય નુકસાન આખીર મચ્ચોત હય
 હો ગયા તુ બે સીકન્દર વકતકા,
 તોબી ઐ મુલતાન આખીર મચ્ચોત હય
 ગો મુલેમાને ઝમાનાલી હુવા
 મુનફઅત થત બાન આખીર મચ્ચોત હય
 હુસ્નપર નાઝાં જવાનીમે ન હો
 અયે દીલ્લીકી બાન આખીર મચ્ચોત હય
 હુકમ ખાલીફકે બજા લા તુ તમામ
 દેખલે ફુરઆન આખીર મચ્ચોત હય
 ઇસ સરાખે હસ્તીએ ફાનીમે હમ
 દમકે હયે મહેમાન આખીર મચ્ચોત હયે
 ખારહા “ઇલમી” તુઝે સમજા ચુકે
 માન યા મત માન આખીર મચ્ચોત હયે.

હાથે આખીર ચલ ખસે

હઝરતે આદમ નખી નીચે ઝમીકે ચલ ખસે
 તુહ ફીરતીખાન આલમકે ચહાંસે ચલ ખસે
 યુસુફે ચાકુબો ઇસ માઈલો ઇસહાકો ખલીલ
 આર સુલૈમાં આસમાની મહેરવાલે ચલ ખસે.
 હુદ આર ઇદરીસો યુનુસ શીશો અઈયુબો શોએબ
 દાવતે ઇસલામ કરકે ડાએરે ચંદે ચલ ખસે
 આસમાંપર ઇસા આર લહિદ સુસા ખાકમે
 લેકે તારેતો ઝખુર ઈનજલ હક્સે ચલ ખસે
 વાચતે જીનકે ઝમીનો આસમાં પએદા હુવે
 જન્નતુલ ફીરહૌઅમેં વેા હકકે ખારે ચલ ખસે
 આહ ખુબકરો ઉમર અફસોસ ઉમમાનો અલી
 સીદકો અહલો હીલમે ઇલમ અપના દીખાકે ચલ ખસે
 હઝરતે ખૈરુન્નીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી
 તઈયબો તાહીર નખીકે દોનોં બેટે ચલ ખસે
 તુર અશમે મુરતુબા દેનેસે દુશ્મનકે ઝહેર
 પી લીયા આર પારએ દીલ મુહસે ઢાએ ચલ ખસે
 શહને દશતે કરમલાને જાલીમાંકે હાથસે
 જખમે તીશ નેઝ્ર ઓ શમશીર ખાકે ચલ ખસે
 ગૌસ આઝમશેખ અબદુલકાદર એક આલમકે પીર

ઐર જુનેદો શીખલીઓ મનસુર કીતને ચલ બસે
 કચેસરો રૂસતમ વજમ નવશેરવાને। કેકુખાદ
 કચેસે કચેસે શાહ ઇસ આલમમે' આયે ચલ બસે
 યુસુફે શીરીને। ઉઝરા લગેલી ઝુલેખા કેસને
 ઉમરભરકી અશરતે' દેખે' તમાશે ચલ બસે
 વામીકો કેસે। સુલેમાને। ઝુલેખા કેહ કન
 આશકે કામીલથે યે લાખોમે' અરછે ચલ બસે
 અનવરી ઓ સઅદીઓ જામી નીજામી અનસરી
 સબકે સબ મુલતાન અઠલીમે સુખનથે ચત્ર મસે
 મે જોલુકમં ઐર અરસ્તુ ઐર અફલાતુ' હકીમ
 કુછ નહીકમત ઝીંદગીકી અપને સીખે ચલ બસે
 જુ અલીસેલી હઝારોં આયે દુન્યામે' તખીબ
 મઓતકી દાડ નહીંસે પર ન લાએ ચલ બસે
 સાથ જીનકેથા વહાંપર લશકરો ફઝોજો સિપાહ
 બેકસોંસે કબરકે અંદર ખડેલે ચલ બસે
 એક સાઅતલી ન કબરે જીનકા વાદા આગયા
 દીલહીકે દીલમે રહે અરમાન સારે ચત્ર બસે
 દેખતેહી દેખત અકસર અઝીઝો આશના
 તંદરૂસ્તો ખુલસુરત ચલતે ફીરતે ચલ બસે
 હાએ કેહી પલટા ઐર ન લેજુ કુછ ખબર

ચુપકે હોકે ચહેરે ખામોશાંમે એસે ચલ બસે
 ચલબસેંગે એક દીન હમલી ઇસી સુરતસે આહ
 જસતરહુ ઝેરે જમીં ચેહ લોગ આયે ચલ બસે
 જૈસે ચલબસના બયાં ગેરોકા હમ કરતે હૈં આજ
 દોસ્ત કલ હમકો કહેંગે આજ વોહલી ચલ બસે
 ખાતયે “અસલી” હે ચલનેહી અન તુ ફીકર કર
 ખોલ આંખે દેખ અબલી યાર કેસે ચલ બસે

કલીમ એહમદખાદી.

રૂખે રસુલકા જલવાહૈ અફઘાબ નહી.

ચેહી સખબહૈ કે જો દેખનેકી તાબ નહીં,

તેરી તરહ હય વો વાહીદ તેરી ખુદાઇમેં

તેરે હબીબકા સાની નહીં જવાબ નહીં,

પીયો પીલાવ મએ મારેફતકા અયરીદો,

કે ઇસ શરાબસે ખડ કર કે મ શરાબ નહીં,

તુમહારે ઇશકમેં સર દેકે જો ચહીદ હુવે

કે ઉનકેવાસ્તે મેહશરમેંલી હીસાબ નહીં

રૂખે હુઝુરપે કુરબાન ચું ખુદાઈ હય

કે એસા ખુદદે બરીમેં કેઇ શુલાબ નહીં

યે શ્રોત્રથા શબ્દ મેઝરાજ કુદસીયું મેં કલ્પીત,
મીયાને આશીડો માથુક કુછ હીજાબ નહીં.

દીગર.

યા રસુલે હાશમી હુમ પર ઇનાયત કીજીએ,
રહેમતુલ્લીલ આલમી હો આપ રહેમત કીજીએ.
હથમેં રહેમત પુકારેગી કે અય મેહબુબે રબ
ચલીએ ચલીએ અપની ઉરમતકી શકાઅત કીજીએ

દુખી બાલી હય હમારી બાગે તયબાકી બહાર
સામને ઐરોં કે પાવજ બીકરે જન્નત કીજીએ

આહને વાલે કય તેરે હુમતો અયે ઇશકે રસુલ
શાકરો આકર મેરે હીલમેં સકુનત કીજીએ

અય પેગમ આએ હમેં લી મીસ્તે મુસા અય કલ્પીત
કુછ ન કુછ ઉસ તુરકી ગહેર હકીકત કીજીએ

